

Arrest

nr. 299 746 van 10 januari 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VAN DER HAERT
Louizalaan 54 / 3e verd.
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 28 juni 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 mei 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 juli 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 oktober 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat E. VAN DER HAERT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster verklaart de Kameroense nationaliteit te bezitten.

Op 5 maart 2020 dient verzoekster een verzoek om internationale bescherming in.

Op 14 februari 2023 wordt verzoekster gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 24 mei 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten, tot de Mendankwe-etnie te behoren en christen te zijn. U werd geboren in Bamendankwe op 18 december 1996. Toen u drie jaar oud was verhuisde u naar Douala om daar bij uw tante M.B. te gaan wonen. U maakte uw secundaire school af in Douala in 2013. Vervolgens ging u naar de universiteit van Buea om daar journalistiek en massacommunicatie te studeren. U behaalde uw bachelorsdiploma in Journalistiek en Massacommunicatie in 2016. Eind 2016 verhuisde u terug naar Muyokono in Mendankwe. In die periode braken protesten uit in Engelstalig Kameroen. Op 15 augustus 2019 ontmoette u ene A.A.. Jullie begonnen wat te chatten en startten een relatie. Hij bleek in het Kameroense leger te zitten. Op 11 december 2019 werd zijn basis aangevallen door rebellen van Ambazonia. Het Kameroense leger achtte u verantwoordelijk voor deze aanval en op 14 december vielen ze uw huis binnen terwijl u met uw moeder op de boerderij in de buurt van uw huis was. U hoorde de geweerschoten wel. Toen u terugkeerde bleken uw nichten, R. en U., die bij u en uw moeder inwoonden, neergeschoten. Ze konden u wel nog vertellen wat er gebeurde, namelijk dat er mensen die Frans spraken op zoek waren naar u. Uw moeder stuurde u op dat moment naar een oude vriend van uw vader genaamd P.N. in Santa, Northwest region. Hier dook u onder. Op 18 december werd zijn huis aangevallen door de rebellen van Ambazonia, die op zoek waren naar u. U bleef na de aanval ondergedoken in Santa tot P.N. u even naar Douala bracht om bij de Franse ambassade een visum aan te vragen. Vervolgens keerden jullie terug naar Santa. Op 9 januari 2020 reisde u weg uit Kameroen met uw paspoort en visum. U werd begeleid door een agent die P.N. kende. Via een tussenstop in Istanbul en Praag landde u met deze agent in België op 10 januari 2020. Hier werd u opgevangen door een zekere nonkel E.. Deze nam u op in zijn huis. Twee andere mannen waarmee hij samenwoonde, C. en P., waren echter niet zo vriendelijk tegen u en wilden u naar de prostitutie sturen omdat er niet genoeg geld was betaald voor uw opvang. Vervolgens bracht nonkel E. u naar het Klein Kasteeltje. Op 5 maart 2020 diende u vervolgens een VIB in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ).

U legde ter ondersteuning van uw VIB verschillende documenten neer. U legde uw Kameroense identiteitskaart, uw Kameroens paspoort met visum voor Frankrijk, uw geboorteakte, een verklaring van de rechtbank betreffende uw geboorteakte, uw diploma van secundaire school, uw bachelorsdiploma, de geboorteakten van uw tante en uw moeder, foto's van kogelhulzen, screenshots van Whatsapp-gesprekken en krantenartikelen neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Bamenda, in het Engelstalige deel van Kameroen. U verklaart dat u niet kan terugkeren naar uw land van herkomst, Kameroen, omdat u als verrader beschouwd wordt en bijgevolg zal vervolgd worden door zowel het Kameroense leger – omdat ze vermoedden dat u info had doorspeeld aan de Amba boys – als de Amba boys – omdat u een black leg was die de Kameroense autoriteiten hielp.

Na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag betreffende de vluchtelingenstatus of het bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Zo wordt er geen geloof gehecht aan de feiten die u zou meegemaakt hebben in Kameroen – namelijk dat uw vriendje A.A. zijn legerbasis zou aangevallen zijn op 11 december 2019, dat uw thuis in Bamendankwe vervolgens zou aangevallen zijn op 14 december 2019 zonder dat u zelf thuis was, maar waarbij uw nichten R. en U. omkwamen en dat uw onderduikadres in Santa bij P.N. op 18 december 2019 werd aangevallen.

Er wordt op gewezen dat uw verklaringen betreffende uw relatie met A.A. ongeloofwaardig bleken.

Er wordt op gewezen dat u in uw verklaring bij de DVZ (zie verklaring DVZ, vraag 24, dd. 11/03/2020) stelde dat de persoon waarmee u een relatie had zijn naam Al. A. heette. In uw verklaringen bij de vragenlijst van het CGVS (zie vragenlijst CGVS, p. 3, dd. 07/01/2021) stelde u echter dat zijn naam A.A. was. Aan het begin van het persoonlijke onderhoud op het CGVS verklaarde u dan wel dat u samen met uw advocate uw eerdere interviews had overlopen en dat u had ontdekt dat de dossierbehandelaar in uw verklaring bij DVZ een fout had gemaakt – namelijk dat ze Al. had opgeschreven en niet A. (notities persoonlijk onderhoud, hierna NPO, p. 5, dd. 14/02/2023). Er wordt echter opgemerkt dat uw volledige

verklaring bij DVZ in het Engels aan u werd voorgelezen en dat u geen opmerkingen maakte over deze tegenstrijdigheid tot u had samengezeten met uw advocaat. Gezien er geen sprake kan zijn van fonetische verwarring tussen Al. en A., is het bovendien weinig geloofwaardig dat de dossierbehandelaar van de DVZ of uzelf – bij het overlopen van uw verklaring achteraf – dit verkeerd begrepen zou hebben. Gezien er wel degelijk mag verwacht worden dat u op zijn minst eenduidige verklaringen zou afleggen over de naam van de partner die ten grondslag ligt aan al uw problemen in Kameroen en dit niet het geval was, wordt de geloofwaardigheid van uw relatie met hem bij voorbaat ondermijnd. Bijgevolg staat ook de rest van uw vervolgingsverhaal bij voorbaat op losse schroeven, gezien er **zonder relatie met A.A. geen enkele reden was waarom de Kameroense militairen u zouden gezocht hebben en uw huis zouden aangevallen hebben, noch waarom de Amba boys u zouden verdenken van verraad.**

Bovendien bleek u vaag en onwetend over de aanval op de militaire basis van A.A., waarvan u beweerde dat dit de directe aanleiding was voor al uw problemen.

Zo werd u door de dossierbehandelaar van het CGVS gevraagd wat er **precies** gebeurde toen de militaire basis van A. werd aangevallen. U antwoordde **vaagweg** dat u gewoon **had gehoord** van **mensen** dat het kamp in brand was gestoken omdat **ze** veel vuur zagen vanuit Nkwu, waarvan jullie **dachten** dat de basis daar was. Over uw partner A.A. zijn overlijden had u eigenlijk nooit iets vernomen, u ging er gewoon van uit dat hij overleden was omdat u niets meer van hem hoorde en omdat u had gehoord dat er militairen werden gedood (NPO, p. 21). Het mag frappant worden genoemd dat het enige concrete detail dat u eigenlijk wist te vertellen over de aanval op de legerbasis van A. de datum was, namelijk 11 december 2019 (NPO, p. 21). Immers kan er verwacht worden dat u meer dan drie jaar na uw vertrek uit Kameroen zou geprobeerd hebben om na te gaan wat er eigenlijk gebeurde met uw partner A.A. alsook dat u zou geprobeerd hebben om meer info te verzamelen over het incident dat er – volgens uw eigen geloof – toe heeft geleid dat u Kameroen moest verlaten. Het feit dat u daarentegen steeds enkel maar wist te zeggen dat u van anderen had gehoord dat deze anderen dachten dat er een militair kamp in brand gestoken was in de buurt omdat ze vuur hadden gezien daar – zonder eigenlijk te weten of er daar überhaupt een militair kamp was – getuigt dan ook van desinteresse in uw eigen situatie en ondergraaft de geloofwaardigheid van uw relaas dan ook verder. Temeer gezien u zelf verklaarde dat u nog wekelijks in contact stond met mensen in Kameroen – uw moeder, uw tante M. en uw neef B. (NPO, pp. 10-11). Gezien de impact die dit incident ook had op hun leven – uw moeder moest onderduiken na de aanval op haar huis en leeft nog steeds ondergedoken, uw tante en neef hun dochters/zussen werden vermoord door het Kameroense leger – kan er verwacht worden dat zij zouden uitpluizen waarom ze **precies** werden aangevallen door het Kameroense leger en u eveneens zouden inlichtten over wat er **precies** gebeurde. Dit bleek evenmin het geval en is dan ook verder nefast voor de geloofwaardigheid van uw relaas.

Er wordt in deze context nog gewezen op het feit dat er geen enkele info terug te vinden valt over een aanval op een Kameroense legerbasis in de buurt van Bamenda door de separatisten op 11 december 2019. Wel valt er info terug te vinden over een hinderlaag in Widikum – +- 60 km verwijderd van Bamendankwe – van separatisten waarbij enkele mensen van het Kameroense leger omkwamen op diezelfde dag (zie administratief dossier). Gezien er volgens u een legerbasis in brand werd gestoken en er meerdere Kameroense militairen omkwamen bij deze aanval lijkt het niet onwaarschijnlijk dat er hier enige berichtgeving over zou geweest zijn (zie administratief dossier).

Bovenstaande vaststellingen – uw onwetendheid en desinteresse aangaande de aanval alsook het ontbreken van objectieve informatie over het incident – roepen dan ook ernstige vragen op bij het eigenlijke plaatsvinden van dit incident waarbij de legerbasis van uw vriend in de buurt van uw woonplaats werd aangevallen en waarbij meerdere militairen van het Kameroense leger omkwamen, laat staan dat dit incident inderdaad de gevolgen had waarvan u beweerde dat ze deze had – namelijk dat het Kameroense leger u viseerde omdat u info zou doorspeeld hebben aan de separatisten en daarom uw huis hadden aangevallen, waarna u onderdook, het land verliet én dat het Kameroense leger u omwille hiervan tot op de dag van vandaag zou willen vervolgen.

Verder wordt gewezen op het gedrag dat u (en uw moeder) vertoonden op sociale media in de periode dat u zagezegd ondergedoken was voor de Kameroense autoriteiten.

Zo postte u op 19 december 2019 – nota bene acht dagen na de aanval op de legerbasis, vijf dagen na de aanval op uw huis waar uw twee nichten bij omkwamen en één dag nadat het huis van Mr. N. waar u was ondergedoken werd aangevallen – via uw Facebookaccount C.A. – waarvan u bevestigde dat het uw profiel was (NPO, p. 24) – een foto met volgend bijschrift: “I feel loved and blessed to have you all as part of my life. Thanks to everyone who took out time to wish me a happy bday. You all made my day remarkable. Am grateful. Every word of blessing you released over my life may God return it over you a thousand fold. It just keeps getting better.” Uw moeder, C.M., reageerde hieronder “Amen”. Het is verbijsterend dat u een dermate positieve facebookpost zou plaatsen over uw verjaardag die

“remarkable” was, terwijl u beweerde tijdens het persoonlijke onderhoud dat uw schuiladres bij Mr. P.N. op de 18e december 2019 – uw verjaardag – werd beschoten door de Amba Boys (NPO, p. 12). **Het feit dat u zich überhaupt zou bezig houden met het plaatsen van Facebookposts op een moment dat u ondergedoken was omdat zowel het Kameroense leger als de Amba Boys u wilden vervolgen – nota bene enkele dagen nadat uw beide nichten waren vermoord door ditzelfde leger dat op zoek was naar u en uzelf een dag eerder was aangevallen door de Amba Boys – is verbijsterend en ondergraaft dan ook de geloofwaardigheid van uw gehele relaas op fundamentele wijze.** Het feit dat uw moeder hier ook simpelweg “amen” op reageerde is eveneens verbijsterend, daar haar huis vijf dagen eerder werd aangevallen door het leger, haar nichten werden vermoord en dat zij ook moest onderduiken. Naast deze foto postte u overigens nog negenmaal op Facebook – ludieke posts afgewisseld met berichten van uw kerkgemeenschap in Douala – in de periode dat u zagezegd was ondergedoken bij Mr. P.N. (zie administratief dossier). **Het feit dat u schijnbaar zorgeloos postte op Facebook op een moment dat u ondergedoken was voor het Kameroense leger én de Amba Boys valt onmogelijk te rijmen met de situatie waarin u zich op dat moment bevond en ondergraaft dan ook nogmaals de geloofwaardigheid van uw relaas op fundamentele wijze.** Ook uw moeder haar gedrag op Facebook moet in deze context bekeken worden. Immers is uw moeder volgens uw verklaringen sinds uw vertrek uit Kameroen ondergedoken geweest. Ook zij is sindsdien echter complexloos actief gebleven op Facebook en jullie beiden interageren zorgeloos met elkaar, wat nogmaals de geloofwaardigheid van uw relaas onderuit haalt.

Verder kan er gewezen worden op het feit dat u op legale wijze, met een schengenvizum voor Frankrijk, Kameroen heeft verlaten vanaf de luchthaven van Douala. **Het feit dat u deze reis riskeerde met uw eigen paspoort, toont nogmaals aan dat de door u ingeroepen ‘vrees voor vervolging’ ten aanzien van de Kameroense autoriteiten niet aan de realiteit beantwoordt.** Immers kon u – zonder problemen met de Kameroense diensten belast met de grenscontrole – Kameroen verlaten, wat logischerwijze niet het geval zou zijn indien u daadwerkelijk geviseerd werd wegens door de Kameroense autoriteiten.

Naast het feit dat uw activiteit op sociale media de geloofwaardigheid van uw relaas op fundamentele wijze onderuit haalt, mag er ook gewezen worden op het feit dat uw Facebookprofielen en die van uw moeder verschillende indicaties bevatten dat u en uw familieleden wel degelijk nog banden onderhouden met Douala – en dat u dit ook deed in de periode dat u in Bamenda zou verbleven hebben.

Vooreerst blijkt dat u, voor u uw huidige profiel C.A. gebruikte, ook reeds een profiel C.An. gebruikte. Op dit profiel zijn enkele foto's geplaatst van uzelf en blijkt er ook interactie te zijn met een profiel dat van uw moeder C.M. lijkt te zijn (zie administratief dossier). Het profiel C.An. geeft aan dat u afkomstig bent uit Douala, dat u woonachtig bent in Douala en dat u studeerde aan de universiteit van Buea. Bovendien plaatste u op 7 september 2016 – een maand nadat u was afgestudeerd aan de universiteit van Buea volgens uw diploma, namelijk 3 augustus 2016 – volgende reactie op een foto gepost door uzelf op 7 mei 2016: “aunty sha am back in dla” in reactie op iemand die vroeg waar u zich nu bevond. Gezien DLA de afkorting voor Douala is (zie administratief dossier), lijkt u hier aan te geven dat u op dat moment terug was gekeerd naar Douala. Dit op zich is frappant, gezien u tijdens het persoonlijke onderhoud bij het CGVS had verklaard dat u na uw studies aan de universiteit van Buea terugkeerde naar uw thuisdorp Bamendankwe in Bamenda (NPO, p. 5). Het feit dat u op uw oudere FB-profiel zelf aangeeft uit Douala afkomstig te zijn én daar bovendien ook beweerde te wonen en dat u zelf beweerde teruggekeerd te zijn naar Douala na uw studies, roept dan ook vragen op bij uw terugkeer naar Bamenda na uw studies. Dit vermoeden wordt kracht bijgezet door het feit dat uw moeder haar meest recente Facebookprofiel C.M. – er mag vanuit gegaan worden dat dit inderdaad het profiel van uw moeder is gezien u op verschillende foto's van haar reacties plaatste waaruit de moeder-dochter relatie kan afgeleid worden, alsook het feit dat haar omslagfoto een foto met u betreft (zie administratief dossier) – ook aangeeft dat ze woonachtig is in en afkomstig is uit Douala. Deze info op uw moeder haar profiel blijkt dan ook strijdig met wat u verklaarde tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS. Immers stelde u toen dat uw moeder ergens in Mementa – een bos nabij Bamenda – was ondergedoken en van het ene kwartier naar het andere ging nadat de oorlog begon en u wegging (NPO, p. 10). Er mogen bovendien ernstige vragen gesteld worden bij het feit dat uw moeder, die ondergedoken zit in de bossen bij Bamenda volgens uw verklaringen, zomaar foto's zou posten op Facebook alsof er niets aan de hand was (zie administratief dossier). Het feit dat uw (oud) facebookprofiel en uw moeder haar (huidig) facebookprofiel expliciet aangeven dat jullie afkomstig zijn uit en woonachtig zijn in Douala, en dat u in een reactie expliciet aangaf dat u terugkeerde naar Douala, lijkt dan ook eerder aan te geven dat u na uw studies terugkeerde naar Douala en niet naar Bamenda zoals u beweerde.

Bovendien bevat ook uw tweede FB-profiel C.A. duidelijke indicaties dat u veel nauwere banden onderhield met Douala dan uzelf wenste aan te geven tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS.

Vooreerst blijkt dat u wel degelijk nog contacten onderhoudt met mensen in Kameroen waarmee u geen familieband heeft, hoewel u verklaarde tijdens het persoonlijke onderhoud dat dit niet het geval was omdat u de mensen in Kameroen niet meer vertrouwdde (NPO, p. 11). Zo had u in het voorbije jaar interacties met onder meer F.L., D.N., L.T., E.A., C.E. en Co.A. (zie administratief dossier). Deze personen verblijven volgens hun Facebookprofiel alle al in Douala. Het feit dat u met verschillende mensen die woonachtig zijn in Douala contact onderhoudt mag dan ook op zijn minst frappant genoemd worden. Immers beweerde u reeds weg te zijn uit Douala sinds 2013 en stelde u dat u daar niemand kende die u nog kon vertrouwen (NPO, p. 23). Wat eveneens frappeert is dat u op hetzelfde profiel, C.A., al jarenlang berichten deelt van de misvieringen van ene Prophet J.M., die priester is in de Power Embassy Church in Bonabéri, Douala. U deelde deze info zelfs op het moment dat u zagezegd nog in Bamenda verbleef. Het mag dan ook frappant genoemd worden dat u drie jaar na vertrek uit Kameroen en negen jaar na vertrek uit Douala nog reclame zou maken voor misvieringen in Douala terwijl u beweerde hier maar tot uw zeventiende gewoond te hebben en vervolgens geen banden meer zou onderhouden hebben met Douala. Het feit dat u desondanks de posts van Prophet J.M. bleef delen toont in de eerste plaats dan ook aan dat u nauwere banden heeft onderhouden met Douala dan u zelf wenste aan te geven en **roept verdere vragen op bij uw eigenlijke verblijf in Bamenda tussen september 2016 en december 2019.**

In deze context wordt er nog gewezen op een reactie van een zekere C.Z. (dd. 19/03/2021) op een foto die u postte op uw FB-profiel C.A. (dd. 19/03/2021) die stelt: "C. for Douala, for Mabanda, snow don fall una quarter no reach akwa". Gezien zowel Mabanda en Akwa plaatsen in Douala zijn, blijkt ook hier weer dat u steeds contacten heeft onderhouden met mensen uit Douala, hoewel u beweerde dat dit niet het geval was (administratief dossier).

Het feit dat uzelf op Facebook heeft aangegeven afkomstig te zijn uit en woonachtig te zijn in Douala, het feit dat uw moeder dit ook aangeeft, het feit dat uzelf heeft aangegeven dat u op 7 september 2016 – nota bene na uw afstuderen van de universiteit van Buea – terug was in Douala en dat u steeds uw contacten met uw kerkgemeenschap in Bonabéri, Douala onderhield, alsook het feit dat veel van uw contacten op Facebook afkomstig zijn uit en woonachtig zijn te Douala toont in de eerste plaats dan ook aan dat u veel nauwere banden heeft onderhouden met Douala dan uzelf wenste aan te geven en **roept twijfels op bij uw eigenlijke verblijf in Bamenda tijdens de periode september 2016-december 2019.**

Overigens wordt er gewezen op het feit dat het opmerkelijk is dat **u als hoogopgeleide, Franssprekende vrouw die tot op dat moment het grootste deel van haar leven in Douala had gewoond**, besloot om in september 2016 terug te gaan naar Bamenda en daar te blijven tot december 2019. Immers kwamen de eerste spanningen in de Engelstalige regio er reeds in november 2016 en escaleerde het conflict in deze regio vanaf oktober 2017 (zie administratief dossier). Het valt moeilijk in te zien waarom u tijdens deze gehele periode vrede zou genomen hebben met het leven en werken op een boerderij samen met uw moeder (NPO, p. 12) in een conflictgebied waar "lichamen op straat een dagelijkse routine zijn (NPO, p. 18)", terwijl uzelf hoogopgeleid, Franssprekend was, reeds het grootste deel van uw leven in Douala had gewoond én een netwerk had in Douala – hoewel uzelf beweerde van niet (zie boven).

Uit al het bovenstaande kan dan ook enkel worden geconcludeerd dat u niet wist te overtuigen dat u niet naar uw land van herkomst, Kameroen, kan terugkeren omdat u als verrader beschouwd wordt en bijgevolg zal vervolgd worden door zowel het Kameroense leger – omdat ze vermoedden dat u info had doorgespeeld aan de Amba boys – als de Amba boys.

Over de documenten die u neerlegde kunnen volgende opmerkingen worden gemaakt.

Wat betreft het **geboortecertificaat** dat u neerlegde, wordt opgemerkt dat deze niet volledig ingevuld is, wat vragen oproept bij de authenticiteit van het document. Immers blijkt uit informatie verstrekt door de Bamenda I council dat een geboortecertificaat steeds moet voorzien zijn van alle informatie en dat er anders geen wordt uitgevaardigd (zie administratief dossier). Gezien uw certificaat dit niet bevat, zijn er dan ook sterke indicaties dat er sprake is van een gefalsifieerd document – wat nogmaals nefast is voor uw algemene geloofwaardigheid.

Wat betreft **de kopieën van de geboortecertificaten van uw moeder C.B. en tante M.B.** wordt vooreerst opgemerkt dat dit kopieën betreffen en bijgevolg gemakkelijk te fabriceren documenten zijn. Bovendien kunnen deze hoogstens de identiteit, nationaliteit en geboorteplaats van uw moeder en tante bewijzen, wat geen invloed heeft op de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten.

Wat betreft het **paspoort en schengenvizum** dat u voorlegde, werd er reeds opgemerkt dat dit de geloofwaardigheid van uw vrees voor vervolging bij terugkeer naar Kameroen ondermijnt (zie boven).

Wat betreft **foto's van kogelhulzen** die u neerlegde, waarvan u beweerde dat u ze had getrokken meteen na de aanval op het huis van P.N. in Santa, wordt opgemerkt dat deze foto's louter kogelhulzen vertonen en deze kunnen dan ook op geen enkele manier de beweringen die u maakt staven. Men dient

in dat opzicht er ook op te wijzen dat een document, om bewijskrachtig te zijn, een verhaal moet ondersteunen dat ook samenhangend en geloofwaardig is en dat dit hier niet het geval is.

Wat betreft **de screenshots van Whatsapp-gesprekken met My Boo** - waarvan u beweert dat het gesprekken met A.A. zijn – wordt er opgemerkt dat ook dit kopieën betreffen en bijgevolg gemakkelijk te fabriceren documenten zijn. Bovendien zijn er ook formele aanwijzingen dat deze screenshots gefabriceerd zijn. Immers blijkt uit het ene screenshot dat het bericht “wish i didn’t have to hide to be with u” werd gestuurd op 18 oktober 2019, terwijl in het andere screenshot het bericht verstuurd blijkt op 21 oktober 2019. Ook nu mag er bovendien op gewezen worden dat een document, om bewijskrachtig te zijn, een verhaal moet ondersteunen dat ook samenhangend en geloofwaardig is en dat dit hier niet het geval is.

Wat betreft **de vijf facebookposts en de vier krantenpagina's** die u voorlegde om de algemene situatie te schetsen in Kameroen, wordt er opgemerkt dat u zelf opmerkte dat deze niet van toepassing zijn op uw persoonlijke situatie (NPO, p. 17).

Wat betreft **de kinderfoto's** die u neerlegde, wordt er opgemerkt dat deze geen enkel verband houden met uw asielrelaas.

Wat betreft **de diploma's** die u neerlegde wordt er opgemerkt dat deze hoogstens aantonen dat u uw secundair en universitair diploma behaalde, wat hier niet in twijfel wordt getrokken.

Wat betreft **de Kameroense identiteitskaart** die u voorlegde wordt opgemerkt dat deze hoogstens uw identiteit en nationaliteit bewijzen, dewelke hier niet in twijfel wordt getrokken.

“Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld als gevolg van het gewapende conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar dat land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980. Aan verzoekers om internationale bescherming uit bepaalde zones van het Engelstalige deel van Kameroen wordt subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c) van de wet van 15 december 1980 toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, voor zover zij aannemelijk maken dat zij echt afkomstig zijn uit deze regio, dat zij in deze context hebben verkeerdt en voor zover er geen echte interne vluchtmogelijkheid bestaat.

Uit een grondige analyse van de huidige veiligheidssituatie in Kameroen (zie **COI Focus “Kameroen. Engelstalige regio's: veiligheidssituatie”** van 20 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_regions_anglophones_situation_secuR.ire_20230220.pdf of <https://www.cgvs.be/fr> blijkt dat dit land momenteel getroffen wordt door een zogenaamde “Engelstalige crisis”. Het gaat hierbij echter om een **gelokaliseerd conflict**, dat zich in hoofdzaak beperkt tot de twee Engelstalige regio's North West en South West. Uit dezelfde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in het Franstalige deel van Kameroen fundamenteel verschilt van deze in het Engelstalige deel van Kameroen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt bovendien dat uit artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980 volgt dat de behoefte aan bescherming niet bewezen is indien er in een deel van het land geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker om internationale bescherming op een veilige en wettige manier kan reizen naar dat deel van het land en er toegang toe kan hebben. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door u in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in Douala, waar u minstens vanaf 2000-2013 woonde, waar u volgens uw Facebookprofiel nog steeds familie, vrienden en een kerkgemeenschap heeft en waar u als hoogopgeleide, Franssprekende vrouw over een veilige en redelijke interne vluchtmogelijkheid beschikt.

Hoewel het conflict een aanzienlijke impact heeft op de bewegingsvrijheid van de burgers in het Engelstalige deel van het land, onder meer door de ‘ghosttownoperaties’ en de vele checkpoints van de autoriteiten of de separatisten, blijkt dat het mogelijk is om zich van het Engelstalige naar het Franstalige deel van het land te verplaatsen. Bovendien is het Franstalige deel bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in de **Franstalige regio** van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio niet wordt getroffen door het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis, met uitzondering van enkele geïsoleerde incidenten, voornamelijk aan de grens van de Engelstalige regio's. Uit de beschikbare informatie blijkt duidelijk dat het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte van het land momenteel beperkt is, dat het geweld niet het hele land treft en niet veralgemeend is. Bijgevolg kan niet worden gesteld dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar

een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 §2 c) van de wet van 15 december 1980.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt bijgevolg niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980, dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld als gevolg van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat, indien een burger zou worden teruggezonden naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, hij louter door zijn aanwezigheid aldaar zou worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 §2 c).

Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt, dat talrijke Engelstaligen, voornamelijk vrouwen en kinderen, toevlucht vinden in de Franstalige regio's, waar ze vaak in precare omstandigheden leven. In werkelijkheid kunnen de Engelstalige IDP's er echter rekenen op de hulp en sympathie van de Franstalige gemeenschap die hen opvangt. Er worden geen spanningen tussen de twee gemeenschappen waargenomen. De meeste geraadpleegde bronnen melden bovendien dat Engelstalige IDP's niet doelgericht worden gediscrimineerd door de autoriteiten, louter omdat ze Engelstalig zijn. Uit alle informatie blijkt dus dat er geen sprake is van systematische vervolging van Engelstalige Kameroeners door de Kameroense autoriteiten in het Franstalige deel van het land, louter omdat ze Engelstalig zijn.

Derhalve dient nog te worden onderzocht of u beschikt over een redelijke mogelijkheid om u te vestigen in het Franstalige deel van Kameroen, meer bepaald in Douala. Rekening houdend met uw persoonlijke situatie kan redelijkerwijs van u worden verwacht dat u zich in Douala vestigt.

Immers zoals reeds werd aangehaald bent u een hoogopgeleide vrouw die het grootste deel van haar leven in Douala woonde, Franssprekend is en blijkt uit uw Facebookprofiel dat u daar zowel over familie, vrienden als een kerkgemeenschap beschikt waarop u kan steunen bij terugkeer. Waar u verklaarde tijdens het persoonlijke onderhoud dat u zich niet kan vestigen in Douala omwille van het feit dat de Kameroense autoriteiten u zoeken, wordt er opgemerkt dat er reeds werd vastgesteld dat uw vrees voor vervolging voor de Kameroense autoriteiten niet geloofwaardig is (zie boven). Wat betreft uw verklaringen dat u fysiek en psychologisch gehinderd zal worden en als Nigeriaan zal worden beschouwd, werd reeds hierboven gewezen op het feit dat uit alle info blijkt dat er geen sprake is van systematische vervolging van Engelstalige Kameroeners door de Kameroense autoriteiten in het Franstalige deel van het land, louter omdat ze Engelstalig zijn. Gelet op de bovenstaande overwegingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat u, los van de huidige situatie in uw regio van herkomst, in Douala, in het Franstalige deel van Kameroen over een veilige en redelijke internvluchtmogelijkheid beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980. U hebt het tegendeel niet bewezen."

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 21 februari 2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Het verzoekschrift

2.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 48/3 tot 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van "het algemeen beginsel van voorzichtigheid, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen)".

2.2. Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat haar vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoekster vraagt in hoofddorde om haar als vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

6.1. Verzoekster verklaart Kameroen te zijn ontvlucht omdat zij door de rebellen van Ambazonia wordt geïsoleerd omwille van haar relatie met een soldaat van het Kameroense leger, alsook daar zij door het Kameroense leger verantwoordelijk wordt geacht voor de aanval door de Ambazoniarebellen op 11 december 2019 op de legerbasis waar haar partner was gestationeerd. Voor de samenvatting van

verzoeksters vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoekster niet wordt betwist.

6.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan verzoeksters vluchtrelaas. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden dat:

(i) verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij een relatie had met A.A., een soldaat in het Kameroense leger:

*“Er wordt op gewezen dat uw verklaringen betreffende uw relatie met A.A. ongeloofwaardig bleken. Er wordt op gewezen dat u in uw verklaring bij de DVZ (zie verklaring DVZ, vraag 24, dd. 11/03/2020) stelde dat de persoon waarmee u een relatie had zijn naam Al. A. heette. In uw verklaringen bij de vragenlijst van het CGVS (zie vragenlijst CGVS, p. 3, dd. 07/01/2021) stelde u echter dat zijn naam A.A. was. Aan het begin van het persoonlijke onderhoud op het CGVS verklaarde u dan wel dat u samen met uw advocate uw eerdere interviews had overlopen en dat u had ontdekt dat de dossierbehandelaar in uw verklaring bij DVZ een fout had gemaakt – namelijk dat ze Al. had opgeschreven en niet A. (notities persoonlijk onderhoud, hierna NPO, p. 5, dd. 14/02/2023). Er wordt echter opgemerkt dat uw volledige verklaring bij DVZ in het Engels aan u werd voorgelezen en dat u geen opmerkingen maakte over deze tegenstrijdigheid tot u had samengezeten met uw advocaat. Gezien er geen sprake kan zijn van fonetische verwarring tussen Al. en A., is het bovendien weinig geloofwaardig dat de dossierbehandelaar van de DVZ of uzelf – bij het overlopen van uw verklaring achteraf – dit verkeerd begrepen zou hebben. Gezien er wel degelijk mag verwacht worden dat u op zijn minst eenduidige verklaringen zou afleggen over de naam van de partner die ten grondslag ligt aan al uw problemen in Kameroen en dit niet het geval was, wordt de geloofwaardigheid van uw relatie met hem bij voorbaat ondermijnd. Bijgevolg staat ook de rest van uw vervolgingsverhaal bij voorbaat op losse schroeven, gezien er **zonder relatie met A.A. geen enkele reden was waarom de Kameroense militairen u zouden gezocht hebben en uw huis zouden aangevallen hebben, noch waarom de Amba boys u zouden verdenken van verraad.**”;*

(ii) verzoeksters kennis over de aanval op de militaire basis waar A.A. gestationeerd was gebrekkig is:

*“Bovendien bleek u vaag en onwetend over de aanval op de militaire basis van A.A., waarvan u beweerde dat dit de directe aanleiding was voor al uw problemen. Zo werd u door de dossierbehandelaar van het CGVS gevraagd wat er **precies** gebeurde toen de militaire basis van A. werd aangevallen. U antwoordde **vaagweg** dat u gewoon **had gehoord** van **mensen** dat het kamp in brand was gestoken omdat **ze** veel vuur zagen vanuit Nkwu, waarvan jullie **dachten** dat de basis daar was. Over uw partner A.A. zijn overlijden had u eigenlijk nooit iets vernomen, u ging er gewoon van uit dat hij overleden was omdat u niets meer van hem hoorde en omdat u had gehoord dat er militairen werden gedood (NPO, p. 21). Het mag frappant worden genoemd dat het enige concrete detail dat u eigenlijk wist te vertellen over de aanval op de legerbasis van A. de datum was, namelijk 11 december 2019 (NPO, p. 21). Immers kan er verwacht worden dat u meer dan drie jaar na uw vertrek uit Kameroen zou geprobeerd hebben om na te gaan wat er eigenlijk gebeurde met uw partner A.A. alsook dat u zou geprobeerd hebben om meer info te verzamelen over het incident dat er – volgens uw eigen geloof – toe heeft geleid dat u Kameroen moest verlaten. Het feit dat u daarentegen steeds enkel maar wist te zeggen dat u van anderen had gehoord dat deze anderen dachten dat er een militair kamp in brand gestoken was in de buurt omdat ze vuur hadden gezien daar – zonder eigenlijk te weten of er daar überhaupt een militair kamp was – getuigt dan ook van desinteresse in uw eigen situatie en ondergraaft de geloofwaardigheid van uw relaas dan ook verder. Temeer gezien u zelf verklaarde dat u nog wekelijks in contact stond met mensen in Kameroen – uw moeder, uw tante M. en uw neef B. (NPO, pp. 10-11). Gezien de impact die dit incident ook had op hun leven – uw moeder moest onderduiken na de aanval op haar huis en leeft nog steeds ondergedoken, uw tante en neef hun dochters/zussen werden vermoord door het Kameroense leger – kan er verwacht worden dat zij zouden uitpluizen waarom ze **precies** werden aangevallen door het Kameroense leger en u eveneens zouden inlichtten over wat er **precies** gebeurde. Dit bleek evenmin het geval en is dan ook verder nefast voor de geloofwaardigheid van uw relaas.”;*

(iii) er geen objectieve informatie kon worden teruggevonden over een aanval op een legerbasis in de buurt van Bamenda op 11 december 2019, hoewel verzoekster beweert dat de legerbasis bij deze aanval in brand werd gestoken en er meerdere militairen omkwamen:

“Er wordt in deze context nog gewezen op het feit dat er geen enkele info terug te vinden valt over een aanval op een Kameroense legerbasis in de buurt van Bamenda door de separatisten op 11 december 2019. Wel valt er info terug te vinden over een hinderlaag in Widikum – +/- 60 km verwijderd van Bamendankwe – van separatisten waarbij enkele mensen van het Kameroense leger omkwamen op diezelfde dag (zie administratief dossier). Gezien er volgens u een legerbasis in brand werd gestoken en er meerdere Kameroense militairen omkwamen bij deze aanval lijkt het niet onwaarschijnlijk dat er hier enige berichtgeving over zou geweest zijn (zie administratief dossier).”;

(iv) het gedrag van verzoekster en haar moeder op sociale media niet verzoenbaar is met haar beweringen dat zij toen dienden onder te duiken uit vrees voor de Kameroense autoriteiten en de Ambazoniarebellen:

“Verder wordt gewezen op het gedrag dat u (en uw moeder) vertoonden op sociale media in de periode dat u zagezegd ondergedoken was voor de Kameroense autoriteiten.

*Zo postte u op 19 december 2019 – nota bene acht dagen na de aanval op de legerbasis, vijf dagen na de aanval op uw huis waar uw twee nichten bij omkwamen en één dag nadat het huis van Mr. N. waar u was ondergedoken werd aangevallen – via uw Facebookaccount C.A. – waarvan u bevestigde dat het uw profiel was (NPO, p. 24) – een foto met volgend bijschrift: “I feel loved and blessed to have you all as part of my life. Thanks to everyone who took out time to wish me a happy bday. You all made my day remarkable. Am grateful. Every word of blessing you released over my life may God return it over you a thousand fold. It just keeps getting better.” Uw moeder, C.M., reageerde hieronder “Amen”. Het is verbijsterend dat u een dermate positieve facebookpost zou plaatsen over uw verjaardag die “remarkable” was, terwijl u beweerde tijdens het persoonlijke onderhoud dat uw schuiladres bij Mr. P.N. op de 18e december 2019 – uw verjaardag – werd beschoten door de Amba Boys (NPO, p. 12). **Het feit dat u zich überhaupt zou bezig houden met het plaatsen van Facebookposts op een moment dat u ondergedoken was omdat zowel het Kameroense leger als de Amba Boys u wilden vervolgen – nota bene enkele dagen nadat uw beide nichten waren vermoord door ditzelfde leger dat op zoek was naar u en uzelf een dag eerder was aangevallen door de Amba Boys – is verbijsterend en ondergraaft dan ook de geloofwaardigheid van uw gehele relaas op fundamentele wijze.** Het feit dat uw moeder hier ook simpelweg “amen” op reageerde is eveneens verbijsterend, daar haar huis vijf dagen eerder werd aangevallen door het leger, haar nichten werden vermoord en dat zij ook moest onderduiken. Naast deze foto postte u overigens nog negenmaal op Facebook – ludieke posts afgewisseld met berichten van uw kerkgemeenschap in Douala – in de periode dat u zagezegd was ondergedoken bij Mr. P.N. (zie administratief dossier). **Het feit dat u schijnbaar zorgeloos postte op Facebook op een moment dat u ondergedoken was voor het Kameroense leger én de Amba Boys valt onmogelijk te rijmen met de situatie waarin u zich op dat moment bevond en ondergraaft dan ook nogmaals de geloofwaardigheid van uw relaas op fundamentele wijze.** Ook uw moeder haar gedrag op Facebook moet in deze context bekeken worden. Immers is uw moeder volgens uw verklaringen sinds uw vertrek uit Kameroen ondergedoken geweest. Ook zij is sindsdien echter complexloos actief gebleven op Facebook en jullie beiden interageren zorgeloos met elkaar, wat nogmaals de geloofwaardigheid van uw relaas onderuit haalt.”;*

(v) de vaststelling dat verzoekster op legale wijze met haar eigen paspoort met een Schengenvisum voor Frankrijk Kameroen kon verlaten, haar vrees voor de Kameroense autoriteiten eens te meer ondermijnt:

*“Verder kan er gewezen worden op het feit dat u op legale wijze, met een schengenvisum voor Frankrijk, Kameroen heeft verlaten vanaf de luchthaven van Douala. **Het feit dat u deze reis riskeerde met uw eigen paspoort, toont nogmaals aan dat de door u ingeroepen ‘vrees voor vervolging’ ten aanzien van de Kameroense autoriteiten niet aan de realiteit beantwoordt. Immers kon u – zonder problemen met de Kameroense diensten belast met de grenscontrole – Kameroen verlaten, wat logischerwijze niet het geval zou zijn indien u daadwerkelijk geviseerd werd wegens door de Kameroense autoriteiten.”;***

(vi) uit de Facebookprofielen van verzoekster en haar moeder blijkt dat verzoekster en haar familie wel degelijk nog banden onderhouden met Douala:

“Naast het feit dat uw activiteit op sociale media de geloofwaardigheid van uw relaas op fundamentele wijze onderuit haalt, mag er ook gewezen worden op het feit dat uw Facebookprofielen en die van uw moeder verschillende indicaties bevatten dat u en uw familieleden wel degelijk nog banden onderhouden met Douala – en dat u dit ook deed in de periode dat u in Bamenda zou verbleven hebben.

Vooreerst blijkt dat u, voor u uw huidige profiel C.A. gebruikte, ook reeds een profiel C.An. gebruikte. Op dit profiel zijn enkele foto's geplaatst van uzelf en blijkt er ook interactie te zijn met een profiel dat van uw moeder C.M. lijkt te zijn (zie administratief dossier). Het profiel C.An. geeft aan dat u afkomstig bent uit Douala, dat u woonachtig bent in Douala en dat u studeerde aan de universiteit van Buea. Bovendien plaatste u op 7 september 2016 – een maand nadat u was afgestudeerd aan de universiteit van Buea volgens uw diploma, namelijk 3 augustus 2016 – volgende reactie op een foto gepost door uzelf op 7 mei 2016: “aunty sha am back in dla” in reactie op iemand die vroeg waar u zich nu bevond. Gezien DLA de afkorting voor Douala is (zie administratief dossier), lijkt u hier aan te geven dat u op dat moment terug was gekeerd naar Douala. Dit op zich is frappant, gezien u tijdens het persoonlijke onderhoud bij het CGVS had verklaard dat u na uw studies aan de universiteit van Buea terugkeerde naar uw thuisdorp Bamendankwe in Bamenda (NPO, p. 5). Het feit dat u op uw oudere FB-profiel zelf aangeeft uit Douala afkomstig te zijn én daar bovendien ook beweerde te wonen en dat u zelf beweerde teruggekeerd te zijn naar Douala na uw studies, roept dan ook vragen op bij uw terugkeer naar Bamenda na uw studies. Dit vermoeden wordt kracht bijgezet door het feit dat uw moeder haar meest recente Facebookprofiel C.M. – er mag vanuit gegaan worden dat dit inderdaad het profiel van uw moeder is gezien u op verschillende foto's van haar reacties plaatste waaruit de moeder-dochter relatie kan afgeleid worden, alsook het feit dat haar omslagfoto een foto met u betreft (zie administratief dossier) – ook aangeeft dat ze woonachtig is in en afkomstig is uit Douala. Deze info op uw moeder haar profiel blijkt dan ook strijdig met wat u verklaarde tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS. Immers stelde u toen dat uw moeder ergens in Mementa – een bos nabij Bamenda – was ondergedoken en van het ene kwartier naar het andere ging nadat de oorlog begon en u wegging (NPO, p. 10). Er mogen bovendien ernstige vragen gesteld worden bij het feit dat uw moeder, die ondergedoken zit in de bossen bij Bamenda volgens uw verklaringen, zomaar foto's zou posten op Facebook alsof er niets aan de hand was (zie administratief dossier). Het feit dat uw (oud) facebookprofiel en uw moeder haar (huidig) facebookprofiel expliciet aangeven dat jullie afkomstig zijn uit en woonachtig zijn in Douala, en dat u in een reactie expliciet aangaf dat u terugkeerde naar Douala, lijkt dan ook eerder aan te geven dat u na uw studies terugkeerde naar Douala en niet naar Bamenda zoals u beweerde .

Bovendien bevat ook uw tweede FB-profiel C.A. duidelijke indicaties dat u veel nauwere banden onderhield met Douala dan uzelf wenste aan te geven tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS. Vooreerst blijkt dat u wel degelijk nog contacten onderhoudt met mensen in Kameroen waarmee u geen familieband heeft, hoewel u verklaarde tijdens het persoonlijke onderhoud dat dit niet het geval was omdat u de mensen in Kameroen niet meer vertrouwde (NPO, p. 11). Zo had u in het voorbije jaar interacties met onder meer F.L., D.N., L.T., E.A., C.E. en Co.A. (zie administratief dossier). Deze personen verblijven volgens hun Facebookprofiel alle al in Douala. Het feit dat u met verschillende mensen die woonachtig zijn in Douala contact onderhoudt mag dan ook op zijn minst frappant genoemd worden. Immers beweerde u reeds weg te zijn uit Douala sinds 2013 en stelde u dat u daar niemand kende die u nog kon vertrouwen (NPO, p. 23). Wat eveneens frappeert is dat u op hetzelfde profiel, C.A., al jarenlang berichten deelt van de misvieringen van ene Prophet J.M., die priester is in de Power Embassy Church in Bonabéri, Douala. U deelde deze info zelfs op het moment dat u zogezegd nog in Bamenda verbleef. Het mag dan ook frappant genoemd worden dat u drie jaar na vertrek uit Kameroen en negen jaar na vertrek uit Douala nog reclame zou maken voor misvieringen in Douala terwijl u beweerde hier maar tot uw zeventiende gewoond te hebben en vervolgens geen banden meer zou onderhouden hebben met Douala. Het feit dat u desondanks de posts van Prophet J.M. bleef delen toont in de eerste plaats dan ook aan dat u nauwere banden heeft onderhouden met Douala dan u zelf wenste aan te geven en **roept verdere vragen op bij uw eigenlijke verblijf in Bamenda tussen september 2016 en december 2019.**

In deze context wordt er nog gewezen op een reactie van een zekere C.Z. (dd. 19/03/2021) op een foto die u postte op uw FB-profiel C.A. (dd. 19/03/2021) die stelt: “C. for Douala, for Mabanda, snow don fall una quarter no reach akwa”. Gezien zowel Mabanda en Akwa plaatsen in Douala zijn, blijkt ook hier weer dat u steeds contacten heeft onderhouden met mensen uit Douala, hoewel u beweerde dat dit niet het geval was (administratief dossier).

Het feit dat uzelf op Facebook heeft aangegeven afkomstig te zijn uit en woonachtig te zijn in Douala, het feit dat uw moeder dit ook aangeeft, het feit dat uzelf heeft aangegeven dat u op 7 september 2016 – nota bene na uw afstuderen van de universiteit van Buea – terug was in Douala en dat u steeds uw contacten met uw kerkgemeenschap in Bonabéri, Douala onderhield, alsook het feit dat veel van uw

contacten op Facebook afkomstig zijn uit en woonachtig zijn te Douala toont in de eerste plaats dan ook aan dat u veel nauwere banden heeft onderhouden met Douala dan uzelf wenste aan te geven en **roept twijfels op bij uw eigenlijke verblijf in Bamenda tijdens de periode september 2016-december 2019.**";

(vii) het niet aannemelijk is dat verzoekster als hoogopgeleide, Franssprekende vrouw, die steeds in Douala had gewoond, ervoor zou opteren om in een conflictgebied als Bamenda te verblijven:

"Overigens wordt er gewezen op het feit dat het opmerkelijk is dat **u als hoogopgeleide, Franssprekende vrouw die tot op dat moment het grootste deel van haar leven in Douala had gewoond**, besloot om in september 2016 terug te gaan naar Bamenda en daar te blijven tot december 2019. Immers kwamen de eerste spanningen in de Engelstalige regio er reeds in november 2016 en escaleerde het conflict in deze regio vanaf oktober 2017 (zie administratief dossier). Het valt moeilijk in te zien waarom u tijdens deze gehele periode vrede zou genomen hebben met het leven en werken op een boerderij samen met uw moeder (NPO, p. 12) in een conflictgebied waar "lichamen op straat een dagelijkse routine zijn (NPO, p. 18)", terwijl uzelf hoogopgeleid, Franssprekend was, reeds het grootste deel van uw leven in Douala had gewoond én een netwerk had in Douala – hoewel uzelf beweerde van niet (zie boven).";

(viii) de door verzoekster voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet in positieve zin kunnen doen ombuigen:

"Over de documenten die u neerlegde kunnen volgende opmerkingen worden gemaakt.

Wat betreft het **geboortecertificaat** dat u neerlegde, wordt opgemerkt dat deze niet volledig ingevuld is, wat vragen oproept bij de authenticiteit van het document. Immers blijkt uit informatie verstrekt door de Bamenda I council dat een geboortecertificaat steeds moet voorzien zijn van alle informatie en dat er anders geen wordt uitgevaardigd (zie administratief dossier). Gezien uw certificaat dit niet bevat, zijn er dan ook sterke indicaties dat er sprake is van een gefalsifieerd document – wat nogmaals nefast is voor uw algemene geloofwaardigheid.

Wat betreft **de kopieën van de geboortecertificaten van uw moeder C.B. en tante M.B.** wordt vooreerst opgemerkt dat dit kopieën betreffen en bijgevolg gemakkelijk te fabriceren documenten zijn. Bovendien kunnen deze hoogstens de identiteit, nationaliteit en geboorteplaats van uw moeder en tante bewijzen, wat geen invloed heeft op de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten.

Wat betreft het **paspoort en schengenvisum** dat u voorlegde, werd er reeds opgemerkt dat dit de geloofwaardigheid van uw vrees voor vervolging bij terugkeer naar Kameroen ondermijnt (zie boven).

Wat betreft **foto's van kogelhulzen** die u neerlegde, waarvan u beweerde dat u ze had getrokken meteen na de aanval op het huis van P.N. in Santa, wordt opgemerkt dat deze foto's louter kogelhulzen vertonen en deze kunnen dan ook op geen enkele manier de beweringen die u maakt staven. Men dient in dat opzicht er ook op te wijzen dat een document, om bewijskrachtig te zijn, een verhaal moet ondersteunen dat ook samenhangend en geloofwaardig is en dat dit hier niet het geval is.

Wat betreft **de screenshots van Whatsapp-gesprekken met My Boo ٩ ٩** - waarvan u beweert dat het gesprekken met A.A. zijn – wordt er opgemerkt dat ook dit kopieën betreffen en bijgevolg gemakkelijk te fabriceren documenten zijn. Bovendien zijn er ook formele aanwijzingen dat deze screenshots gefabriceerd zijn. Immers blijkt uit het ene screenshot dat het bericht "wish i didn't have to hide to be with u" werd gestuurd op 18 oktober 2019, terwijl in het andere screenshot het bericht verstuurd blijkt op 21 oktober 2019. Ook nu mag er bovendien op gewezen worden dat een document, om bewijskrachtig te zijn, een verhaal moet ondersteunen dat ook samenhangend en geloofwaardig is en dat dit hier niet het geval is.

Wat betreft **de vijf facebookposts en de vier krantenpagina's** die u voorlegde om de algemene situatie te schetsen in Kameroen, wordt er opgemerkt dat u zelf opmerkte dat deze niet van toepassing zijn op uw persoonlijke situatie (NPO, p. 17).

Wat betreft **de kinderfoto's** die u neerlegde, wordt er opgemerkt dat deze geen enkel verband houden met uw asielrelaas.

Wat betreft **de diploma's** die u neerlegde wordt er opgemerkt dat deze hoogstens aantonen dat u uw secundair en universitair diploma behaalde, wat hier niet in twijfel wordt getrokken.

Wat betreft **de Kameroense identiteitskaart** die u voorlegde wordt opgemerkt dat deze hoogstens uw identiteit en nationaliteit bewijzen, dewelke hier niet in twijfel wordt getrokken."

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat verzoekster er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft zij slechts steken in het louter volharden in zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten.

Waar verzoekster erop wijst dat zij bij aanvang van haar persoonlijk onderhoud aangaf dat de naam van haar (ex-)partner verkeerd werd genoteerd en dat de communicatie tijdens haar interview op de Dienst Vreemdelingenzaken niet vlot verliep, dient erop gewezen dat haar verklaringen haar tijdens haar interview op de Dienst Vreemdelingenzaken in het Engels werden voorgelezen en dat zij toen geen opmerkingen maakte. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoekster het onderscheid tussen A.A. en Al.A. toen reeds zou opmerken en dat zij hiertoe niet nogmaals haar interview moest overlopen met haar advocaat ter voorbereiding van haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De commissaris-generaal wijst er in de bestreden beslissing immers terecht op dat het fonetisch onderscheid tussen A. en Al. wel degelijk meteen moet opvallen. Dat verzoekster op de Dienst Vreemdelingenzaken een andere naam opgaf voor haar partner, vormt dan ook wel degelijk een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van de door haar voorgehouden problemen naar aanleiding van haar beweerde relatie met deze man. Waar verzoekster wijst op haar volgens haar uitvoerige en gedetailleerde verklaringen over haar partner en aanvoert dat haar hierover geen verdere vragen werden gesteld door verweerder, wijst de Raad erop dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren.

Verder stelt verzoekster dat zij op het moment van de aanval op de legerbasis in zware paniek was en dat haar prioriteit toen lag bij het zichzelf in veiligheid brengen. Tevens stelt zij dat zij niemand kende die haar verdere informatie had kunnen bezorgen over de aanval. Van haar verwachten dat zij zich na haar aankomst in België over de aanval had dienen te informeren, legt een onevenredige last en plicht op haar schouders, aldus verzoekster, temeer daar zij dit onderwerp tracht te vermijden gelet op de traumatiserende impact ervan. De Raad wijst erop dat, aangezien verzoekster heden meent internationale bescherming te behoeven omwille van bedreigingen door de Kameroense autoriteiten en de Ambazoniarebellen naar aanleiding van een aanval op een legerbasis waar haar (ex-)partner als soldaat was gestationeerd, van haar wel degelijk kan worden verwacht dat zij zich terdege over deze aanval tracht te informeren. Zoals op omstandige wijze wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing, blijft zij hier evenwel in gebreke (zie *supra*). Verzoekster omschrijft de aanval immers als een grote aanval waarbij de legerbasis in brand werd gestoken en verschillende militairen omkwamen. In deze door haar geschetste context is het geenszins aannemelijk dat zij geen bijkomende informatie over deze aanval zou kunnen bekomen en/of dat hierover geen objectieve informatie kan worden teruggevonden door verweerder. Verzoekster kan zelfs niet met zekerheid aangeven of er in de buurt van haar voorgehouden verblijfplaats op dat moment al dan niet een legerbasis bevond waar haar (ex-)partner als soldaat zou zijn gestationeerd geweest; zij verklaarde immers dat zij hoorde zeggen dat mensen veel vuur zagen vanuit Nkwu, waarvan zij dachten dat daar een basis was. Dat de beweerde feiten voor haar traumatiserend zijn, waardoor zij het onderwerp tracht te vermijden, doet aan het voorgaande geen afbreuk.

Inzake het gedrag van haar en haar moeder op sociale media wijst verzoekster erop dat zij uitlegde dat zij en haar moeder moesten doen alsof alles goed met hen ging om geen argwaan te wekken. Dergelijke uitleg is geenszins aannemelijk in de door verzoekster geschetste context. Zij beweert immers dat zij uit vrees voor de Kameroense autoriteiten en voor de Ambazoniarebellen samen met haar moeder moest onderduiken, zodat het verspreiden van verschillende, laconieke berichten op sociale media bezwaarlijk als een ernstige poging tot onderduiken kan worden beschouwd. Zij laat overigens na concreet te duiden waarom de Kameroense autoriteiten en/of de Ambazoniarebellen

argwaan zouden krijgen indien verzoekster en haar moeder niet dergelijke berichten op hun sociale media zouden posten.

Voorts stelt verzoekster dat zij nooit haar banden met Douala heeft trachten te verbergen. Zij heeft er enkele vrienden gemaakt die vandaag slechts verre kennissen zijn waarmee zij geen enkele hechte band heeft. Zij meent dat, indien verweerder meent dat zij steeds in Douala heeft geleefd en niet in Bamenda, hij haar hierover verdere vragen had moeten stellen, hetgeen hij heeft nagelaten, waardoor hij de op hem rustende zorgvuldigheidsplicht en samenwerkingsplicht heeft geschonden. De Raad wijst er te dezen vooreerst op dat de bewijslast in beginsel bij de verzoeker om internationale bescherming zelf rust. Verzoekster gaat er duidelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht, vervat in artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn, geen synoniem is voor 'gedeelde bewijslast', maar hoogstens een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de verzoeker om internationale bescherming rust. De samenwerkingsplicht, vervat in de tweede zin van artikel 4, eerste lid van de Kwalificatierichtlijn, volgt immers pas nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij de verzoeker om internationale bescherming is gelegd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. De samenwerkingsplicht die op de schouders van de commissaris-generaal rust, doet dus geen afbreuk aan de verplichting van de verzoeker om internationale bescherming om de relevante gegevens noodzakelijk voor de beoordeling van de gegrondheid van zijn verzoek om internationale bescherming spontaan en zo spoedig mogelijk te verstrekken. Het is dan ook aan verzoekster om alle nodige elementen voor de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming aan te reiken en de verschillende elementen van haar relaas op coherente wijze toe te lichten. Verzoekster laat voorts na concreet te duiden welke bijkomende vragen verweerder over haar voorgehouden verblijfplaatsen in Kameroen volgens haar nog had moeten stellen, laat staan welke bijkomende informatie zij hierover dan nog had willen/kunnen geven. Dergelijk verweer is in het licht van de devolutieve werking van onderhavig beroep allerminst ernstig. In de hiervoor uit de bestreden beslissing aangehaalde motieven – die overigens niet enkel betrekking hebben op de contacten die verzoekster onderhoudt met kennissen in Douala – wordt wel degelijk op omstandige en pertinente wijze vastgesteld dat uit de Facebookprofielen van verzoekster en haar moeder een duidelijke band met Douala blijkt, die afbreuk doet aan haar beweerde verblijf in Bamenda in de periode september 2016 - december 2019 en bijgevolg eveneens aan de geloofwaardigheid van de door verzoekster voorgehouden vervolgingsfeiten die zich toen in Bamenda zouden hebben voorgedaan.

Waar verzoekster nog betoogt als volgt: *“Verwerende partij levert zich aan een geëtnocentreerde analyse van het verzoek om internationale bescherming van verzoekster, zonder de algemene situatie in Kameroen en de specifieke situatie van verzoekster in rekening te nemen (o.a. haar kwetsbaarheid).”*, laat zij na te duiden over welke algemene situatie en over welke kwetsbaarheid zij het heeft. Evenmin toont zij concreet aan dat de voormelde motieven uit de bestreden beslissing op enigerlei wijze aan haar etnische origine kunnen worden gelinkt. Dergelijk verweer is geenszins ernstig.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoekster er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden bijgevolg in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

6.3. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoekster en haar vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

6.4. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

6.5. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

7.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

- a) doodstraf of executie; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

Uit dit artikel volgt dat verzoekster, opdat zij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

7.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoekster geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat zij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

7.3. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat zij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoekster maakte immers doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Kameroen zou hebben gekend.

7.4. Opdat aan een verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van de verzoeker, als burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Er dient voorts rekening te worden gehouden met het gestelde in het arrest Elgafaji waar het Hof van Justitie van de Europese Unie een onderscheid maakt tussen twee situaties:

- de situatie waar “er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen” (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 35; HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Aboubacar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, § 30); en
- de situatie waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker en waarbij het HvJ heeft gepreciseerd dat “hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming” (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 28).

In de eerste hypothese is de mate van het willekeurig geweld dermate hoog dat elke burger die zich op het grondgebied bevindt, erdoor wordt geraakt. Wanneer aldus wordt vastgesteld dat een burger afkomstig is uit dergelijk land of gebied, moet worden aangenomen dat hij een reëel risico loopt op een

ernstige bedreiging van zijn leven of persoon wanneer hij terugkeert naar het betrokken land of het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar, zonder dat het nodig is om eveneens over te gaan tot een onderzoek naar andere persoonlijke omstandigheden.

Met betrekking tot de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing het volgende:

“Uit een grondige analyse van de huidige veiligheidssituatie in Kameroen (zie **COI Focus “Kameroen. Engelstalige regio’s: veiligheidssituatie”** van 20 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_regions_anglophones_situation_secuR.ire_20230220.pdf of <https://www.cgvs.be/fr> blijkt dat dit land momenteel getroffen wordt door een zogenaamde “Engelstalige crisis”. Het gaat hierbij echter om een **gelokaliseerd conflict**, dat zich in hoofdzaak beperkt tot de twee Engelstalige regio’s North West en South West. Uit dezelfde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in het Franstalige deel van Kameroen fundamenteel verschilt van deze in het Engelstalige deel van Kameroen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt bovendien dat uit artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980 volgt dat de behoefte aan bescherming niet bewezen is indien er in een deel van het land geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker om internationale bescherming op een veilige en wettige manier kan reizen naar dat deel van het land en er toegang toe kan hebben. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door u in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in Douala, waar u minstens vanaf 2000-2013 woonde, waar u volgens uw Facebookprofiel nog steeds familie, vrienden en een kerkgemeenschap heeft en waar u als hoogopgeleide, Franssprekende vrouw over een veilige en redelijke interne vluchtmogelijkheid beschikt.

Hoewel het conflict een aanzienlijke impact heeft op de bewegingsvrijheid van de burgers in het Engelstalige deel van het land, onder meer door de ‘ghosttownoperaties’ en de vele checkpoints van de autoriteiten of de separatisten, blijkt dat het mogelijk is om zich van het Engelstalige naar het Franstalige deel van het land te verplaatsen. Bovendien is het Franstalige deel bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in de **Franstalige regio** van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio niet wordt getroffen door het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis, met uitzondering van enkele geïsoleerde incidenten, voornamelijk aan de grens van de Engelstalige regio’s. Uit de beschikbare informatie blijkt duidelijk dat het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte van het land momenteel beperkt is, dat het geweld niet het hele land treft en niet veralgemeend is. Bijgevolg kan niet worden gesteld dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 §2 c) van de wet van 15 december 1980.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt bijgevolg niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980, dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld als gevolg van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat, indien een burger zou worden teruggezonden naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, hij louter door zijn aanwezigheid aldaar zou worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 §2 c).

Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt, dat talrijke Engelstaligen, voornamelijk vrouwen en kinderen, toevlucht vinden in de Franstalige regio’s, waar ze vaak in precaire omstandigheden leven. In werkelijkheid kunnen de Engelstalige IDP’s er echter rekenen op de hulp en sympathie van de Franstalige gemeenschap die hen opvangt. Er worden geen spanningen tussen de twee gemeenschappen waargenomen. De meeste geraadpleegde bronnen melden bovendien dat Engelstalige IDP’s niet doelgericht worden gediscrimineerd door de autoriteiten, louter omdat ze Engelstalig zijn. Uit alle informatie blijkt dus dat er geen sprake is van systematische vervolging van Engelstalige Kameroeners door de Kameroense autoriteiten in het Franstalige deel van het land, louter omdat ze Engelstalig zijn.

Derhalve dient nog te worden onderzocht of u beschikt over een redelijke mogelijkheid om u te vestigen in het Franstalige deel van Kameroen, meer bepaald in Douala. Rekening houdend met uw persoonlijke situatie kan redelijkerwijs van u worden verwacht dat u zich in Douala vestigt.

Immers zoals reeds werd aangehaald bent u een hoogopgeleide vrouw die het grootste deel van haar leven in Douala woonde, Franssprekend is en blijkt uit uw Facebookprofiel dat u daar zowel over familie, vrienden als een kerkgemeenschap beschikt waarop u kan steunen bij terugkeer. Waar u verklaarde

tijdens het persoonlijke onderhoud dat u zich niet kan vestigen in Douala omwille van het feit dat de Kameroense autoriteiten u zoeken, wordt er opgemerkt dat er reeds werd vastgesteld dat uw vrees voor vervolging voor de Kameroense autoriteiten niet geloofwaardig is (zie boven). Wat betreft uw verklaringen dat u fysiek en psychologisch gehinderd zal worden en als Nigeriaan zal worden beschouwd, werd reeds hierboven gewezen op het feit dat uit alle info blijkt dat er geen sprake is van systematische vervolging van Engelstalige Kameroeners door de Kameroense autoriteiten in het Franstalige deel van het land, louter omdat ze Engelstalig zijn. Gelet op de bovenstaande overwegingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat u, los van de huidige situatie in uw regio van herkomst, in Douala, in het Franstalige deel van Kameroen over een veilige en redelijke internvluchtmogelijkheid beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980. U hebt het tegendeel niet bewezen.”

In haar verzoekschrift betoogt verzoekster dienaangaande als volgt:

“II.2. IN ONDERGESCHIKTE ORDE : TOEKENNING VAN DE SUBSIDIAIRE BESCHERMINGSSTATUS (artikel 48/4 van de wet van 15).

Artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 bepaalt het volgende:

[...]

De inhoud van de wet van 15 december 1980 weerspiegelt de inhoud van artikelen 2 en 3 van het EVRM.

Artikel 2 EVRM bepaalt :

[...]

Artikel 3 EVRM bepaalt:

[...]

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens beschouwt artikel 2 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, die het recht op leven verankerd, als één van de meest fundamentele artikelen:

“Het bekrachtigt een van de fundamentele waarden van democratische samenlevingen die samen de Raad van Europa vormen. We moeten de bepalingen dus eng interpreteren” (Arrest McCann, Farrell and Savage tegen Verenigd Koninkrijk van 27 september 1995, verzoek nr. 18984/91).

Onder deze bepalingen wordt erkend dat de Belgische Staat geen enkele handeling kan aanvaarden die ertoe zou leiden dat het leven van verzoekster in gevaar gebracht zou worden, bijvoorbeeld in geval van terugkeer naar het land van herkomst. Verzoekster kan dus niet teruggestuurd worden naar Kameroen zonder grondige voorafgaande analyse van haar concrete situatie.

Verzoekster is bijgevolg van mening dat aan haar op zijn minst, de subsidiaire beschermingsstatus toegekend moet worden aangezien er geen plaats is waar zij zich redelijkerwijs opnieuw zou kunnen vestigen in Kameroen, zonder het risico te lopen dat haar grondrechten, en in het bijzonder artikel 3 van het EVRM, geschonden zou worden, gelet op de uiteenzettingen supra.”

Hiermee werpt verzoekster echter geenszins een ander licht op de hiervoor uit de bestreden beslissing geciteerde motivering. Zij laat immers na concreet te duiden waarom de analyse in de bestreden beslissing volgens haar tekort zou schieten en/of waarom er volgens haar, ondanks de voormelde motieven uit de bestreden beslissing waarin het tegendeel wordt gesteld, geen plaats is in Kameroen waar zij zich redelijkerwijze opnieuw zou kunnen vestigen. Zij verwijst immers slechts op algemene wijze naar rechtsregels en rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens zonder *in concreto* op voormelde motieven in te gaan. Dergelijk verweer is geenszins ernstig. In zoverre verzoekster verwijst naar haar verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de beoordeling van haar voorgehouden nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, dient erop gewezen dat hoger reeds is komen vast te staan dat dit verweer niet van aard is om op de motieven van de bestreden beslissing een ander licht te werpen (zie *supra*). Verzoekster laat bovendien na concreet te duiden op welke wijze dit eerdere verweer dient te worden betrokken op de hiervoor geciteerde motieven inzake de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoekster er niet in de hiervoor uit de bestreden beslissing geciteerde motieven te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden bijgevolg in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

7.5. Gelet op het voormelde, toont verzoekster niet aan dat er in haar geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Kameroen een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

9. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien januari tweeduizend vierentwintig door:

S. HUENGES WAJER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER